Lieta Nr.C40118213

Lietas arhīva Nr. C-0179-14/1

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Ventspils tiesa šādā sastāvā:

tiesnese S.Lucava,

ar tiesas sēdes sekretāri M.Rozentāli,

2014.gada 10.martā izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu AS "PrivatBank" prasībā pret /pers. A/ un /pers. B/ par parāda piedziņu,

k o n s t a t ē j a

Prasība celta tiesā 2013.gada 13.septembrī.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs un atbildētājs /pers. A/ 2004.gada 8.septembrī noslēdza Aizdevuma līgumu Nr.HK-Z213/09 un Ķīlas (hipotēkas) līgumu nr.HK-Z213/09.

2004.gada 8.septembrī prasītājs un atbildētājs /pers. B/ noslēdza Galvojuma līgumu Nr. HK-Z213/09, saskaņā ar kura 2.1. un 2.2. punktu /pers. B/ apņēmās nekavējoties dzēst atbildētāja /pers. A/ parādu, ja tāds rodas kā sekas tam, ka viņš nepilda vai nepienācīgi pilda Aizdevuma līgumā pielīgtās saistības, par galveno parādu un tā blakus prasījumiem, saistību neizpildes vai nepienācīgas izpildes rezultātā prasītājam radītajiem zaudējumiem, ieskaitot procentus par aizdevuma lietošanu, līgumsodu un tiesas izdevumus. Pie tam, saskaņā ar Galvojuma līguma 2.3.punktu /pers. B/ atbild ,,kā pats aizņēmējs".

Prasījumi nodrošināti ar publisku hipotēku, kas ierakstīta Ogres zemesgrāmatas nodaļā nodalījumā Nr./numurs/ uz atbildētājam /pers. A/ piederošo nekustamo īpašumu pēc adreses /īpašums A/, kadastra numurs /numurs A/.

Aizdevuma līguma 3.4.punktā noteikta procentu likme 6,58% gadā no aizdevuma pamatsummas (saņemtās un neatmaksātās), kas sastāv no USD 6 mēnešu LIBOR (mainīgā procentu likmes daļa) un 4,5% gadā. Vispārējo noteikumu 68.punktā puses nolīga līgumsodu 1% dienā no kopējās nesamaksātās summas.

2009.gada 9.februāra Vienošanās nr.3 pie Aizdevuma līguma 1.5.punktā ir noteikts, ka atlikusī neatmaksātā aizdevuma pamatsumma ir USD 52474,41 (LVL 28388,66). Atbildētājs ir veicis maksājumus no 2004.gada 8.septembra līdz 2012.gada 26.oktobrim kopsummā USD 42314,66 (LVL 22892,23) apmērā. Procentu samaksai tika novirzīti USD 15974,99 (LVL 8642,47), pamatsummas maksājumiem - USD 25883,58 (LVL 14003,02). Saskaņā ar Aizdevuma līguma 3.7.punktu, aizdevuma atmaksas gala termiņš ir 2009.gada 7.septembris un aizdevums atmaksājams saskaņā ar grafiku. Pēdējā iemaksa tika veikta 2008.gada 23.aprīlī.

Saskaņā ar 2006.gada 18.augusta Vienošanos par grozījumiem Ķīlas līgumā I.6.punktu,
nodrošināmais prasījums ir LVL 82050,00.

Pamatojoties uz Aizdevuma līguma Vispārējo noteikumu 65.4.punktu, prasītajam ir tiesības izbeigt līgumu un pieprasīt nekavējošu izsniegtās aizdevuma pamatsummas atmaksu, procentu, līgumsoda un citu maksājumu pilnīgu samaksu pirms gala termiņa, ja atbildētājs kavē kādu no maksājumiem.Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8^1.pantā, arī ir noteikta tiesība prasīt kredīta pilnīgu atmaksu pirms termiņa, laužot līgumu, būtiska pārkāpuma gadījumā, t.i., kredīta atmaksas vai procentu samaksas maksājumu kavēšanas gadījumā ilgāk kā par 60 dienām vai biežāk kā trīs reizes gada laikā, katru reizi ilgāk par 30 dienām.Atbildētājs kavēja maksājumus 114 dienas, tāpēc prasītājas 2009.gada 2.jūlijā nosūtīja atbildētājam /pers. A/ paziņojumu par vienpusēju atkāpšanos no Aizdevuma līguma un lūdza atmaksāt visu parādu. /pers. B/ par atkāpšanos paziņots 2010.gada 16.septembrī. Brīdinājumā tika norādīta parāda summa, kas bija uz brīdinājuma sastādīšanas dienu.

Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja /pers. A/ aizdevumu LVL 35416,20, tajā skaitā, izsniegto un neatmaksāto aizdevuma summu - LVL 28388,66, līgumiskos procentus (11.03.2009 -02.07.2009 procentu likme - 7,6%, 6.46%) - LVL 762,29, līgumsodu (11.03.2009.-02.07.2009 - 1% no kavētās summas par katru kavēto dienu) - LVL 530,87, likumiskos procentus (03.07.2009 -26.10.2012 - 6%) - LVL 5734.39un tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt prasītāja tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā no nesamaksātā pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei.

Piedziņas neiespējamības gadījumā piespriestās summas piedzīt no galvinieka /pers. B/.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1319., 1330., 1587., 1590., 1692., 1698., 1716., 1717., 1720., 1722., 1753., 1756., 1759., 1765., 1828., 1934., 1943., 1945., 1946.pantu.

Atbildētāji **rakstveida paskaidrojumus** tiesai nav iesnieguši, uz tiesas sēdi nav ieradušies, kaut viņiem likumā noteiktajā kārtībā savlaicīgi paziņots par tās norises vietu un laiku. Savukārt, prasītāja pārstāvis iesniedzis lūgumu izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes. Tiesa nav konstatējusi Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā norādītos apstākļus, līdz ar ko saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu ir iespējama lietas izskatīšana bez atbildētāju piedalīšanās.

Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Tiesa nodibināja, ka starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ 2004.gada 8.septembrī noslēgts Aizdevuma līgums Nr.HK-Z213/09, par aizdevuma USD 35000 apmērā izsniegšanu. 2006.gada 18.augustā puses noslēgušas Vienošanos par papildus aizdevuma USD 40000 apmērā izsniegšanu atbildētājam, bet 2009.gada 9.februārī puses noslēgušas Vienošanos Nr.3, kurā konstatējušas esošo saistību apjomu, atlikušās aizdevuma pamatsummas maksājumus un grozījušas maksājumu veikšanas grafiku (lietas 18.-29.lapa).

Saistību nodrošināšanai starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ 2004.gada 8.septembrī noslēgts Ķīlas (hipotēkas) līgums Nr.HK-Z213/09, ar kuru prasītājam par labu ieķīlāts nekustamais īpašums/īpašums A/ (lietas 30.-33.lapa). Pie šī līguma puses 2006.gada 18.augustā noslēgušas Vienošanos par grozījumiem, ar kuru palielināta nekustamā īpašuma vērtība un nodrošināmā prasījuma apmērs sakarā ar papildus aizdevuma izsniegšanu (lietas 34.-35.lapa).

Tāpat saistību nodrošināšanai 2004.gada 8.septembrī prasītājs un atbildētājs /pers. B/ noslēdza Galvojuma līgumu Nr. HK-Z213/09, ar kuru galvinieks apņēmās atbildēt par /pers. A/ saistībām kā pats parādnieks (lietas 36.-37.lapa).

Prasība celta saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, kas nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, bet Civillikuma 1590.pants paredz katrai pusei prasības tiesības par līguma izpildīšanu.

Tiesai nav ziņu, ka pušu noslēgtais līgums būtu apstrīdēts un ir iesniegti pierādījumi, ka prasītājs izsniedzis aizdevumu (lietas 102.,107.,-112.lapa), līdz ar ko ir pierādīts, ka prasītājs ir izpildījis savas saistības attiecībā pret atbildētāju un pēdējam iestājies pienākums atmaksāt aizdevumu nolīgtajā kārtībā.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma 3.7.punktu, aizdevums atmaksājams līdz 2009.gada 7.septembrim saskaņā ar grafiku, taču ar Vienošanās nr.3 1.8.punktu šis termiņš atlikts līdz 2009.gada 10.septembrim.

Kā izriet no iesniegtā atbildētāja konta pārskata pēdējā iemaksa tika veikta 2008.gada 23.aprīlī (lietas 112.lapa).

Civillikuma 1589.pants noteic, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma pielaižama tikai tad, ja tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Aizdevuma līguma Vispārējo noteikumu 65.4.punktā prasītajam noteiktas tiesības izbeigt līgumu un pieprasīt nekavējošu izsniegtās aizdevuma pamatsummas atmaksu, procentu, līgumsoda un citu maksājumu pilnīgu samaksu pirms gala termiņa, ja atbildētājs kavē kādu no maksājumiem. Atbildētājs kavēja maksājumus 114 dienas, tāpēc prasītājas 2009.gada 2.jūlijā nosūtīja atbildētājam /pers. A/ paziņojumu par vienpusēju atkāpšanos no Aizdevuma līguma un lūdza atmaksāt visu parādu.

Tiesa atzīst prasītāja šādu atkāpšanos no līguma par tiesisku, jo atbildētājs pieļāva nokavējumu un šādas tiesības prasītājam paredz pušu noslēgtais līgums.

No iesniegtā parāda aprēķina redzams, ka atbildētāja parāds ir EUR 51028,69, kas sastāv no neatmaksātās aizdevuma summas EUR 38680,83 (USD 52474,41),līgumiskajiem procentiem EUR 1038,13, līgumsoda EUR 723,38 un likumiskajiem procentiem EUR 10586,35 (lietas 99.-101.lapa).

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja norādīto, ka atbildētājs nav samaksājis šo parādu, jo samaksa atbilstoši Civillikuma 1838.panta jāpierāda parādniekam. Tiesai šādi pierādījumi nav iesniegti. Atbildētājs nav arī cēlis iebildumus pret prasību vai aprēķinu.

Civillikuma 1943.pants nosaka atbildētājam pienākumu atdot tādu pašu summu, kādu viņš ir saņēmis.

No iesniegtā aprēķina izriet, ka atbildētājs aizdevumu atmaksājis daļēji un neatmaksātais aizdevums uz 2009.gada 2.jūliju ir EUR 38680,83 (lietas 99.lapa). Līdz ar to minētā summa ir piedzenama no atbildētāja.

Prasītājs lūdz piedzīt līgumiskos procentus par laika posmu no 2009.gada 11.marta līdz 2009.gada 2.jūlijam EUR 1038,13 apmērā un likumiskos 6% gadā par laika posmu no 2009.gada 3.jūlija līdz 2014.gada 23.janvārim EUR 10586,35.

Civillikuma 1753.pants definē procentus kā atlīdzību par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu, bet saskaņā ar šā likuma 1762.pantu, pienākums maksāt procentus izbeidzas pilnīgi ar galvenās saistības izbeigšanos.

Puses Aizdevuma līguma 3.4.punktā nolīga procentu likmi 6,58% gadā no aizdevuma pamatsummas (saņemtās un neatmaksātās), kas sastāv no USD 6 mēnešu LIBOR (mainīgā procentu likmes daļa) un 4,5% gadā.

Tiesa atzīst par pierādītu arī šo prasījumu, jo procenti aprēķināti par kapitāla lietošanu līguma darbības laikā saskaņā ar pušu norunu un atbildētājs šo aprēķinu nav apstrīdējis.

Tāpat tiesa atzīst par pamatotu prasījumu par likumisko procentu 6% apmērā no pamatparāda summas piedziņu pēc līguma beigām, jo to paredz Civillikuma 1759. un 1965.pants, kas noteic kreditoram tiesības saņemt sešus procentus no simta gadā uz likuma pamata sakarā ar parādnieka nokavējumu.

Prasītājs lūdz piedzīt līgumsodu EUR 723,38 apmērā par laika posmu no 2009.gada 11.marta līdz 2009.gada 2.jūlijam.

Civillikuma 1716.pantā noteikts, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi, un saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu līgumsodu var pievienot katram līgumam, līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, bet atbilstoši Civillikuma 1718.panta pirmajai daļai kreditors var prasīt tā samaksu.

Tiesa atzīst, ka prasītājam ir tiesības prasīt līgumsodu atbilstoši pušu norunai Vispārējo noteikumu 68.punktā, jo atbildētājs ir pieļāvis līguma pārkāpumu. Tajā pašā laikā tiesa šo prasījumu nevar apmierināt šādu apstākļu dēļ.

Vispārējo noteikumu 68.punktā noteikts, ka maksājuma grafikā noteiktā termiņā neveiktu maksājumu, prasītājs ir tiesīgs aprēķināt un saņemt līgumsodu 1% dienā no savlaicīgi nesamaksātās summas.

Atbilstoši pastāvošajai judikatūrai, jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu, izvērtējot konkrētos apstākļus, izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem, ierobežojot to arī ar citiem noteikumiem.

Konkrētajā lietā atbildētājs uzskatāms par patērētāju, tāpēc pušu noslēgtā līguma noteikumi vērtējami ievērojot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas, kura 5. un 6.pants norāda uz tiesas pienākumu vērtēt, vai līgumā nav noteikts neproporcionāli liels līgumsods un vai līguma noteikumi, nostādot patērētāju neizdevīgā stāvoklī, nav pretrunā ar labas ticības principu. Minētā likuma 6.panta vienpadsmitā daļa nosaka, ka tiesa, izšķirot strīdu, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus. Savukārt, šā likuma panta trešās daļas 4.punkts atzīst par netaisnīgiem līguma noteikumus, kuri uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu. Civillikuma 1.pants par tiesību izlietošanu un pienākumu pildīšanu pēc labas ticības ir sasaistāms ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.panta 5.punktu, kas noteic, ka līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgākā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām.

Tiesa atzīst Aizdevuma līguma Vispārējo noteikumu 68.punktu par netaisnīgu un pārkāpjošu patērētāja tiesības, jo līgumsods 1% apmērā no kavētā maksājuma, kas ietver sevī arī lietošanas procentus, par katru nokavējuma dienu (365% gadā) nav samērīgs salīdzinājumā ar iespējamajiem saistību neizpildīšanas radītajiem zaudējumiem. Uz nolīgtā līgumsoda nesamērīgumu norāda arī 2013.gada 20.jūnijā izsludinātie grozījumi Civillikumā (stāsies spēkā ar 2014.gada 1.janvāri), ar kuriem likumdevējs Civillikuma 1716.panta trešajā daļā ierobežo līgumsoda apmēru līdz 10% no pamatparāda, bet 1717.pantā apstiprina, ka šāds līgumsods uzskatāms par samērīgu un atbilstošu godīgai darījuma praksei. Tiesa atzīst, ka prasītājs, nosakot tik lielu līgumsodu no kopējā mēneša maksājuma (aizdevums + procenti), nav rīkojies labticīgi un vēlējies iedzīvoties uz atbildētāja rēķina. Vērā ņemams ir Arī tas, ka aizdevuma pamatsummu veido arī kapitalizētie procenti, kā rezultātā tiek iekasēti procenti no procentiem.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta astotā daļa nosaka, ka ražotāja, pārdevēja, pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtajā līgumā ietvertie netaisnīgie līguma noteikumi nav spēkā no līguma noslēgšanas brīža, tātad, tie nav piemērojami vispār.

Šāda atziņa ietverta arī Eiropas Savienības tiesas 2013.gada 30.maija spriedumā lietā Nr.C-488/11 (*Dirk Frederik Asbeek Brusse*, *Katarina de Man Garabito* pret *Jahani BV*.), kurā, saistībā ar Padomes 1993.gada 5.aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos un īpaši tās 6.panta 1.punkta piemērošanu, atzīts: „Direktīvas 6.panta 1.punktu nevar interpretēt tādējādi, ka atbilstoši tam valsts tiesa gadījumā, kad tā konstatējusi starp profesionāli un patērētāju noslēgta līguma noteikuma par līgumsodu negodīgumu, drīkst samazināt patērētājam piemērojamā līgumsoda apmēru tā vietā, lai tam attiecīgo līguma noteikumu nepiemērotu vispār *(sk. sprieduma 59. punktu)*. Šis punkts ir interpretējams tādējādi, ka atbilstoši tam valsts tiesa, gadījumā, kad tā konstatējusi starp profesionāli un patērētāju noslēgta līguma noteikuma par līgumsodu negodīgumu, nedrīkst aprobežoties – kā tas tai ļauts atbilstoši valsts tiesībām – ar patērētājam piemērojamā līgumsoda apmēra samazināšanu, bet tai ir vienkārši jāizslēdz šī noteikuma piemērošana patērētājam *(sk. sprieduma 60. punktu)*."

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pušu noslēgtais līgums par līgumsoda piemērošanu ir netaisnīgs un nav piemērojams, līdz ar ko nav konstatējams Civillikuma 1717.pantā noteiktais pamats līgumsoda piedziņai.

Prasītājs lūdz piedzīt parādu no galvinieka gadījumā, ja tas nebūs iespējams no galvenā parādnieka.

Civillikuma 1692.pants noteic, ka galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no parāda, bet 1698.pants paredz galvinieka atbildību ne vien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesu izdevumiem. Savukārt, saskaņā ar Civillikuma 1702.panta otro daļu, galvinieks nevar prasīt, lai kreditors griežas ar prasību papriekš pie galvenā parādnieka, ja viņš ir uzņēmies saistību kā pats parādnieks.

2004.gada 8.septembrī prasītājs un atbildētājs /pers. B/ noslēdza Galvojuma līgumu, saskaņā ar kura 2.3.punktu atbildētājs uzņēmās atbildēt par /pers. A/ parādu kā pats parādnieks.

Tiesa atzīst, ka šis Galvojuma līgums dod prasītājam tiesības prasīt no galvinieka parāda samaksu, ja to nebūs iespējams piedzīt no /pers. A/. Tajā pašā laikā tiesa nevar apmierināt šo prasījumu šādu apsvērumu dēļ.

Kā redzams no lietā esošajiem līgumiem, prasītājs ar galveno parādnieku noslēdzis Aizdevuma līgumu 2004.gada 8.septembrī, bet 2006.gada 18.augustā un 2009.gada 9.februārī grozījis to, palielinot aizdevuma summu un kapitalizējot procentus, kas faktiski arī ir aizdevuma summas palielināšana. Tajā pašā laikā Galvojuma līgumā grozījumi netika veikti un galvinieka piekrišana šādiem grozījumiem netika saņemta.

Civillikuma 1696.pantā noteikts, ka galvinieka saistība vispār atbilst galvenā parādnieka saistībai un tādēļ nevar ne attiekties uz augstāku summu, ne būt bez nosacījuma, ja galvenā parādnieka saistība ir tikai nosacīta. Ja galvinieks galvojis par summu, kas pārsniedz galveno parādu, tad no viņa var prasīt tikai galvenā parāda summu; bet ja viņš par parādu, kas aprobežots ar nosacījumu, galvojis bez nosacījuma, tad nosacījums attiecināms arī uz viņu. Komentāros pie šīs normas norādīts, ka, ja pēc galvojuma saistības uzņemšanās bez galvinieka līdzdalības un piekrišanas notiek vienošanās starp kreditoru un parādnieku par parāda saistību grozīšanu, tad galviniekam šāda saistību grozīšana ir saistoša tikai tad, ja tā viņam ir zināma un galvinieks to pozitīvi akceptējis (Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.) autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans Īpašums, 2000., 191.-192.lpp.).

Atbilstoši Civillikuma 1698.pantam galvinieks atbild par galveno saistību un tās blakus prasījumiem, taču galvojums nevar tikt attiecināts uz vēlākiem galvenās saistības grozījumiem, kas noslēgti pēc galvojuma došanas un bez galvinieka piekrišanas. Pret galvinieku šādā gadījumā iespējams vērst prasību tikai tādā apmērā, par kādu sniegts galvojums, jo ar grozījumiem nevar mainīt galvinieka saistības apjomu, izņemot gadījumus, kad grozījumi ir galviniekam labvēlīgāki. Konkrētajā gadījumā šie grozījumi galviniekam ir nelabvēlīgi, jo aizdevuma summa ir palielināta no USD 35000 līdz USD 78357,99. Tā kā galvinieka atbildības apjoms ir saistāms tikai ar sākotnēji noslēgto aizdevuma līgumu, no viņa var tikt piedzīts parāds, kas aprēķināts saistībā ar šo līgumu. Prasītāja iesniegtais parāda aprēķins veikts ņemot vērā vēlākos Aizdevuma grozījumus un nav attiecināms uz galvinieku.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka prasījums par parāda piedziņu no galvinieka nav pierādīts, jo nav iesniegts šā parāda aprēķins, līdz ar ko prasība pret galvinieku ir noraidāma.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka no atbildētāja /pers. A/ piedzenams pamatparāds EUR 38680,83 apmērā, līgumiskie procenti par laika posmu no 2009.gada 11.marta līdz 2009.gada 2.jūlijam EUR 1038,13 apmērā un likumiskie procenti (6% gadā) par laika posmu no 2009.gada 3.jūlija līdz 2014.gada 23.janvārim EUR 10586,35 apmērā. Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas. Daļā par līgumsoda piedziņu un parāda piedziņu no atbildētāja /pers. B/ ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama samaksātā valsts nodeva proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai. Prasība apmierināta par EUR 50305,31 piedziņu (lietas 8.lapa), līdz ar ko no atbildētāja prasītāja labā piedzenama samaksātā valsts nodeva EUR 1551,90 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 3,10 apmērā (lietas 9.lapa). Savukārt, valsts ienākumos no atbildētāja piedzenami iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 3,10 (Ls 2,18) apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1}pantam atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-193., 195.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS "PrivatBank", reģistrācijas Nr.50003086271, no 2004.gada 8.septembra Aizdevuma līguma Nr.HK-Z213/09 izrietošo pamatparādu EUR 38680,83 (trīsdesmit astoņi tūkstoši seši simti astoņdesmit *euro* 83 centi) (Ls 27185,04) apmērā, līgumiskos procentus par laika posmu no 2009.gada 11.marta līdz 2009.gada 2.jūlijam EUR 1038,13 (viens tūkstotis trīsdesmit astoņi *euro* 13 centi) (Ls 729,60) apmērā un tiesāšanās izdevumus EUR 1559,73 (viens tūkstotis pieci simti piecdesmit deviņi *euro* 73 centi) (Ls 1096,18) apmērā.

Atzīt tiesības AS "PrivatBank" saņemt no /pers. A/ likumiskos 6% (seši procenti) gadā, ko aprēķina no nesamaksātās pamatparāda

summas līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Piespriestās summas ieskaitīt AS ”PrivatBank”, reģistrācijas Nr.50003086271, kontā LV21PRTT0262011336800.

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 3,10 (trīs *euro* 10 centi) (Ls 2,18) apmērā.

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Ventspils tiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, t.i., 2014.gada 10.marta.

Ventspils tiesas tiesnese S.Lucava